

Afscheid

Nog één laatste keer
loop ik hetzelfde rondje
als voorheen,
naast jou.

Nog één keer
lopen wij samen,
voor anderen
onzichtbaar,
voor mij zichtbaar,
naast mij.

Het laatste rondje.

Nog één keer,
en dan neem ik
afscheid van het laatste rondje
en loop voor het laatst een rondje
rondom het vaderlijke huis
om het dan los te kunnen laten.

Ik neem voor het laatst afscheid.

De deur gaat,
als ik ervoor sta,
toch niet meer open.

Ik loop door met jou
aan mijn zijde,
door naar mijn leven,
en kijk driemaal achterom
en laat het los
om verder te kunnen leven.

Teruggekeerd

Ik ben teruggekeerd,
teruggekeerd naar
Leiden,
voor jou Di Laiden,
de stad van mijn jeugdigheid,
van vrolijkheid tot grilligheid.

Ik ben teruggekeerd en wandel en fiets
verwonderd
door de straten en stegen
en aanschouw hoe alles veranderd is
en toch ook niet.

De angst om betrappt te worden
voor de zonden die ik heb begaan,
is er nu niet.

Ik hoef niet om me heen te kijken
of jij mij misschien ziet.

Ik ben teruggekeerd
en kijk vaak om me heen
in de hoop door je betrappt te worden.

De verwondering slaat om in een mengeling van
lijden en nostalgie.